

Vlaams
Parlement

ingediend op **1766** (2018-2019) – Nr. 2
14 februari 2019 (2018-2019)

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn
uitgebracht door Piet De Bruyn

over de conceptnota voor nieuwe regelgeving

van Bart Nevens, Herman Wynants, Axel Ronse, Peter Wouters,
Andries Gryffroy en Jos Lantmeeters

betreffende de mogelijkheden
om ontginningsgebieden en haventerreinen
tijdelijk in te richten
voor de organisatie van lawaaisporten

Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn:

Voorzitter: Tinne Rombouts.

Vaste leden:

Piet De Bruyn, Andries Gryffroy, Axel Ronse, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Elke Wouters;
Robrecht Bothuyne, Lode Ceyssens, Tinne Rombouts, Valerie Taeldeman;
Gweny De Vroe, Bart Tommelein;
Rob Beenders, Bruno Tobback;
Johan Danen.

Plaatsvervangers:

Jelle Engelbosch, Sofie Joosen, Jos Lantmeeters, Jan Peumans, Grete Remen, Sabine Vermeulen;
Sonja Claes, Jos De Meyer, Bart Dochy, Orry Van de Wauwer;
Willem-Frederik Schiltz, Sas van Rouveroi;
Bert Moyaers, Els Robeyns;
Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Stefaan Sintobin;
Hermes Sanctorum-Vandevoorde.

Documenten in het dossier:

1766 (2018-2019) – Nr. 1: Conceptnota voor nieuwe regelgeving

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn besprak op 22 januari 2019 de conceptnota voor nieuwe regelgeving van Bart Nevens, Herman Wynants, Axel Ronse, Peter Wouters, Andries Gryffroy en Jos Lantmeeters betreffende de mogelijkheden om ontginningsgebieden en haventerreinen tijdelijk in te richten voor de organisatie van lawaaisporten (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1766/1).

1. Toelichting

Andries Gryffroy onderstreept dat de nota niet alleen gaat over motorcross maar ook over alle andere lawaaisporten, zoals autocross (al dan niet met elektrische motoren), quads, trial, modelvliegen enzovoort. De Vlaamse Regering is al lang op zoek naar een methodiek, en permanente dan wel tijdelijke locaties. Permanente gebieden kunnen alleen als ze de juiste bestemming hebben, en een milieueffectrapport en ruimtelijk uitvoeringsplan worden opgemaakt. De conceptnota gaat evenwel over de zoektocht naar tijdelijke locaties.

Daarop gaat hij in op de huidige regelgeving voor luidruchtige binnensporten. Volgens artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003 tot vaststelling van de lijst van toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen, kan men een vergunning krijgen voor bestaande gebouwen binnen industriegebieden en dit voor een maximum van drie jaar.

Wat daarentegen de luidruchtige buitensport betreft, laat artikel 4.4.4, §1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening toe dat overal vergunningen kunnen verleend worden voor recreatief medegebruik, bijvoorbeeld een wandelpad in een bos. Oefenterreinen voor lawaaisporten worden evenwel expliciet uitgesloten, omdat dit de hoofdbestemming verhindert. Een studie van Vlaanderen en de provincies concludeerde vervolgens dat havengebieden in aanmerking komen in afwachting van definitieve bedrijfsbestemming. Dat werd dan ook ingevoerd in 2012 als artikel 4.4.4, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, op grond waarvan men in havengebieden dus een tijdelijke vergunning kan verlenen aan lawaaisporten. De voorwaarden zijn een verwaarloosbare impact op reeds gerealiseerde bedrijfsbestemming, en dat de latere realisatie ervan niet in het gedrang wordt gebracht.

Alle havenbedrijven gaven tegen begin 2017 evenwel een negatief antwoord op de door Vlaanderen en de provincies voorgestelde locaties. Vier jaar na de aanpassing van de regelgeving is er dan ook nog geen enkel tijdelijk oefenterrein voor bijvoorbeeld motorcross binnen een Vlaams havengebied aangelegd.

De Vlaamse Regering besloot daarom op 22 december 2017 in de toekomst alleen nog in te zetten op een vraaggerichte benadering en ad-hocbeoordeling. Als een geschikte locatie is gevonden, wordt een ruimtelijk uitvoeringsplan opgestart om de bestemming te wijzigen. Iedereen weet echter hoelang dat duurt.

De indieners zijn van oordeel dat het eenvoudiger kan, en wel door de mogelijkheden van artikel 4.4.4, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in beperkte mate uit te breiden tot ontginningsgebieden. Een ruimtelijk uitvoeringsplan is volgens hen immers enkel nuttig voor permanente terreinen en definitieve herbestemming.

Bepaalde terreinen kunnen bovendien dienstig zijn voor meerdere sporten mits goede afspraken. Op die manier wordt minder ruimte ingenomen en wordt zij samen met de infrastructuur multifunctioneel en efficiënter gebruikt. Uiteraard blijven alle in het genoemde artikel vermelde voorwaarden van toepassing.

Mocht er consensus over ontstaan, kan volgens het lid met een klein voorstel van decreet, dat bestaat uit één artikel, via het vergunningenspoor in extra mogelijkheden worden voorzien voor de tijdelijke inrichting van een terrein voor lawaaisporten in ontginningsgebieden. Milieueffect en hinder voor de omgeving kunnen in het milieueffectrapport en de vergunningsprocedure beoordeeld worden.

2. Bespreking

Tinne Rombouts bevestigt dat de zoektocht naar ruimte voor sporten die toch enig lawaai met zich meebrengen, al jaren aan de gang is. Omdat de overlast voor de omgeving vaak het kritische punt is, moet een gedragen oplossing van onderuit verkozen worden. Onderzoek leert dat die opdracht niet evident is. Dat uit het spoor van de havengebieden geen enkele oplossing naar voren kwam, roept de vraag op welke garantie men heeft dat de aanpak in andere gebieden meer succes zal hebben. Waarom verwachten de indieners dat wel?

Er zijn ook niet zoveel ontginningsgebieden in Vlaanderen, die bovendien zelf vaak al gevoelig liggen in hun omgeving. Hoeveel en welke gebieden komen volgens de indieners in aanmerking? Zij merkt op dat ze dikwijls in open zones liggen, waar de geluidsoverdracht zeer ver reikt. Vaak zijn er ook woningen in de omgeving. Hoe willen de indieners met de overlast omgaan? Zij onderstreept daarbij dat ze niet uitsluit dat dergelijke gesprekken mogelijk zijn. In dat verband is ze wel bezorgd dat een algemene openstelling bij decreet de reeds aan de gang zijnde, prille gesprekken in gevaar brengt.

Hoe gaat men tot slot om met de sociale druk op het moment dat de tijdelijkheid wordt beëindigd om het havengebied terug te geven aan zijn hoofdfunctie? Is dat niet een van de redenen waarom het tot nu toe niet is gelukt op die plaatsen?

Een generieke oplossing voor wat men, naargelang men het bekijkt, een problematiek of een thematiek kan noemen, lijkt *Johan Danen* erg moeilijk. Als het zo eenvoudig is als de indieners suggereren, waarom is de regering er dan de voorbije vier jaar niet in geslaagd?

Bart Dochy vindt het, als zich een opportuniteit voordoet, interessant dat men over een duidelijk voorwaardenkader beschikt. Dat is het onderzoeken waard. Volgens het lid speelt het geluid een rol, naast de plaats, de omgeving en de aard van de activiteit. Ook de relatie met de ontginning, die men niet kan verplichten, is belangrijk. Misschien moet men ook het onderscheid maken tussen tijdelijk en occasioneel. De zoektocht op zich noemt hij logisch na de vaststelling hoe moeilijk het is om permanente terreinen in te richten voor dergelijke sporten.

Andries Gryffroy antwoordt dat de regering de voorbije jaren andere prioriteiten had. De genoemde beslissing tot een vraaggerichte benadering kwam er pas eind 2017 en toen is de hoofdindieners zijn zoektocht begonnen naar alternatieven. Ontwikkeling van onderuit in het kader van een ruimtelijk uitvoeringsplan is tijdrovend.

Hij garandeert niet dat in ontginningsgebieden zal lukken wat in de havens niet lukte, maar het verschil is wel dat in die laatste veel meer belanghebbenden zijn. Hij verzekert dat nog geen concrete vraag van enig ontginningsbedrijf voorligt en dat er dus geen sprake is van enige druk. Er heeft nog geen onderzoek naar locaties plaatsgevonden. Uit contacten kent hij wel gebieden met mogelijkheden. De bekommernis om de woonomgeving is volgens hem niet anders dan in havengebieden.

Het tijdelijk karakter is primordiaal, verzekert hij. Voorwaarden zijn voorwaarden, net als bij festivals. De voorwaarden die nu al in het uit te breiden artikel 4.4.4, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening staan, blijven gewoon behouden. Doel is dat de lawaaisporten zich concentreren in zones waar regels gelden. Dat valt te verkiezen boven ongecontroleerde beoefening buiten een duidelijk kader, zoals thans enigszins het geval is bij modelvliegen en drones.

Tinne Rombouts vindt dat de vergelijking met festivals niet opgaat. Die verhuizen inderdaad, maar pas als er een nieuwe locatie is, terwijl het voor lawaaisporten al moeilijk genoeg is om er één enkele te vinden. Bovendien is er een groot verschil tussen een occasionele vergunning en een tijdelijke die doorloopt. Zij betwijfelt verder ook dat er in havengebieden meer belanghebbenden zouden zijn dan in ontginningsgebieden.

Zij weet dat een volledige doorlichting van de provincie Antwerpen op het kabinet van de minister van Sport ligt, maar niet of er mogelijke locaties voor verder overleg in zitten, noch of er ontginningsgebieden bij de opportuniteiten zijn. Voorafgaand overleg over gebieden met een mogelijk draagvlak lijkt haar een betere aanpak dan de regelgeving meteen volledig open te zetten.

Andries Gryffroy bevestigt dat de conceptnota niet over occasionele maar over tijdelijke terreinen gaat. Hij herhaalt dat uit het overleg met de havengebieden geen resultaat is gekomen. Dezelfde oefening is evenwel nog niet gebeurd op het vlak van ontginningsgebieden. Misschien moet dat eerst gebeuren, maar de indieners wilden met de conceptnota op de eerste plaats het debat opentrekken. Hij merkt wel op dat de haveninstellingen als parastatalen tot de publieke sector behoren, waardoor onderzoek en overleg neutraler waren, terwijl de ontginningsgebieden meestal privaat beheerd worden, wat de indruk kan wekken dat men ter wille van de een of de ander werkt.

Tinne ROMBOUTS,
voorzitter

Piet DE BRUYN,
verslaggever